

ио 1 Петр. 1; 10.

и Мат. 19; 16.
22; 56.

ж Втор. 6; 5.

иж Лев. 19; 18.

а Лев. 18; 5.
Неем. 9; 29.
Иез. 20; 11,
15, 21. Рим.
10; 5.

б Гл. 16; 15.

в Псал. 58; 14.

г Иоан. 4; 9.

ждатъ това което вы видите. Защото ви 24 казувамъ, че ^имнозина пророци и царе по- желахѫ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхѫ, и да чуїжъ това що чувате, и не сѫ чули.

И ето, нѣкой законникъ станѫ да го ис- 23
пытува, и казуваше: "Учителю, какво да правъж за да наслѣдіш животъ вѣчный? А 26
той му рече: Въ законътъ що е писано ?
какъ четешъ? И той отговори, и рече: "Да 27
възлюбишъ Господа Бога твоего съсъ всич-
ко-то си сърдце, и съсъ всичкѫ-тѫ си душ-
ж, и съсъ всичкѫ-тѫ си силѫ, и съсъ всичкий-тъ си умъ, и ^изближняго твоего
както самаго себе си. И рече му: Право 28
си отвѣщалъ; това прави и "ще бѫдешь
живъ. Но той понеже искаше ^бда оправдае 29
себе си, рече Іисусу: И кой е ближній
мой? На това отговори Іисусъ и рече: 50
Человѣкъ нѣкой слѣзуваше отъ Іеруса-
лимъ въ Іерихонъ, и падѣтъ на разбойни-
цы, които като го обрахѫ, и наранихѫ, от-
идохѫ си и го оставихѫ полумъртвъ. А 51
по случаю нѣкой си священникъ слѣзува-
ше по него пѣть; и като го видѣ ^вминѫ
отъ срещѫ и заминѫ. Подобно и Левитъ 52
нѣкой, като стигнѫ на това място, дойде,
видѣ, минѫ отъ срещѫ и заминѫ. Но единъ 53
^гСамарянинъ като пѫтуваше, дойде до не-
го, и като го видѣ смили ся, И пристѣни 54
та прѣвърза раны-тѣ му, като възливаше
масло и вино; послѣ го вѣскачи на добы-
тъкъ-тъ си, та го занесе въ гостинницѫ,
и пригоди му. И на утрѣшній-тъ день ко- 55
гато си похождаше, извали та даде два
динарія гостиннику, и рече му: Пригода-
вай му; и каквото повече иждивиши, азъ